

13.16x34.26	51	עמוד 10	שבועי - המבשר	30/12/2011	30214233-8
הכל חי עמותה עזרה לבעלי חיי - 37060					

קריאה לסדר

בנבכי הכנסת והפוליטיקה

מאיר ברגר

פינת המחוקק

למען סוסי האלטע-זאכן

עתונאים יקרים, חשבתם שדיווחתם על הכל עד שהגעתם לפרשת בית שמש? אז זהו, שלא. קבלו את הסיפור המעניין הבא: עמותת **הכל חי** פנתה השבוע לשר הפנים הרב אלי ישי בדרישה להסדר חקיקה הולם לסוגיית סוסי האלטע-זאכן. לדברי העמותה, "לרשויות המקומיות אין יכולת לאכוף את החקיקה הקיימת בנושא סוסי אלטעזאכן ועל כן נדרש הסדר חקיקתי הולם לנושא".

והם לא הסתפקו בפניה למשרד הפנים. במסגרת הפרויקט, קראה עמותת **הכל חי** לציבור הרחב, לתעד במצלמתם הסלולארית סוסי/חמורי אלטעזאכן, בהם הם נתקלים במהלך היום-יום במרחבים העירוניים בתוכם הם חיים.

האם התופעה הזו הולכת ומתאיידת מהגוף הציבורי? כלל וכלל לא. לטענת העמותה, שי-תוף הפעולה הרחב והמידי מצד הציבור, הציף את העמותה באינפורמציה רחבה ובתמונות שצולמו על-ידי עוברי אורח, של אזורים שונים, המעידות באופן חד משמעי כי תופעת סוסי האלטע-זאכן עדיין חיה וקיימת.

בין הערים עליהן דווח כי נצפתה תופעה זו בשטחן: תל אביב, רמת גן, גבעתיים, כפר סבא ונתניה.

במכתבה לשר הפנים, מציינת עו"ד ט. סהר, המנהלת המקצועית של עמותת **הכל חי** כי אחת הבעיות המאפיינות את תופעת סוסי האלטע-זאכן היא, כאמור, חוסר יכולתן של הרשויות המקומיות לאכוף את החוקים הקיימים בנושא.

בדבריה הוסיפה, כי אמנם קיים חוק העזר של הרשות המקומית, הקובע כי בעליו של

סוס אלטעזאכן חייב להחזיק ברשיון תקף לפעילות זו, אך קבלת הרשיון אינה מותנית בשום תנאי, ובפועל, בעלי הסוסים אינם פונים לבקש היתר כזה, הרשות אינה נותנת אותו, והחוק לא מיושם.

התוצאה הסופית העגומה היא שברח-בי הערים מסתובבים סוסי אלטעזאכן מוז-נחים, במצב בריאותי מחפיר, המוחזקים בתנאים קשים ואשר לא חוסנו נגד כלבת ולא נבדקו ע"י וטרי-

"עגלה המתנהלת לאיטה בינות למכוניות". אלטע-זאכן

נר. לרוב, סוסים אלה מושכרים לרוכלים על בסיס תשלום פועט של עשרות שקלים ליום, ומהווים עבור הרוכלים תחליף זול לכלי רכב לתנועה בעיר. על מנת להמנע מעלויות כספיות, הם אינם מקבלים טיפולים רפואיים הכרחיים, מזון ראוי ותנאי **מחיה** הולמים, כך עד למוותם האכזרי עקב תשישות, מחלות ורעב.

למעשה, בעמותת **הכל חי** היו מעדיפים שתופעת סוסי האלטע-זאכן תיעלם לחלוטין מהגוף הציבורי. לדבריה, תקנות צער בעלי חיים, האמורות להסדיר את נושא העבדת בעלי חיים, אינן מתייחסות באופן ספציפי להעבדת בעלי חיים בשטחים עירוניים. כך הן לא קובעות, למשל, חובת פרזול המיועד להליכה על אספלט (פרסות מגומי שבלעדיהן סובל הסוס מכאבים עזים) ואינן מתייחסות לסבל המנטאלי בו נתון בעל חיים בסביבה לא טבעית, על כביש סואן, כשמסביבו המולת כלי תחבורה והולכי רגל.

"עגלה המתנהלת לאיטה בינות למכוניות, לא זאת בלבד שהיא גורמת לעיכוב התנועה, אלא מסכנת את חייהם של כל המשתמשים בדרך. מקומם של סוסים וחמורים אינו על כבישים עירוניים, והכנסתם לעיר מסכנת את הציבור הרחב ומהווה התעללות גלויה לעין כל", טענה. "לא ניתן להשלים עם הפרדוקס העצוב הזה, שנכון להיום, אדם החונה רכבו בחניית כחול-לבן ללא התו האזורי העירוני הנכון, נרדף על-ידי הרשות המקומית עד חורמה, אך אדם הבוחר לגדל סוס, להעבידו בשטח עירוני ולא לטפל בו כראוי – יכול לעשות ככל העולה על רוחו ללא התערבות הרשות המקומית. אנו מבקשים משר הפנים להוביל מדיניות ראויה ומתקדמת ברשויות המקומיות, כיאה לפתחה של שנת 2012", כתבה לשר הפנים, שתחת להתפנות לסוסי תל אביב ברגיעה היה עסוק למגינת לבו באנשי בית שמש.